

hyyleer, tyryysiln zasedaani
xaagdaba geze sonosxogdobo.

ДАВИД САСУНСКИЙ

АРМЯНСКА АРАДАЙ ЭПОС*)

ГУРБАДАХИ БҮЛЭГ ДАВИД НЭГЭДЭХИ ЧАСТЬ Мсра-Мелигыг эсэргүүсэхэн Давидай тэмэсэл (Вргэлжэлэл) ДАВИД МСЫРТЭ

8

Сасунска Мгер үхөө гэжэ Мелик дууламсаараа,
Сасунда дайгаар орохын тула
Захиралта тэрэ бэшжэ,
Мсыр дүүрэн тарааба, сэрэгүүдье суглуулба.
Сасун нутагруу арабууд нэрэжэ оробо.
Сасуниг дахин дарахыг Мелик шийдхэбэ.

Сасуниг Мелик хооллобо,
Олон жөлэй алба дууһан суглуулба.
Газарыншыг нийлхэбэ,
Арадыншыг номгооллобо.
Гарлан-Ован ба Трус-Вергые
Баржа абаад, плэндэ абаашаба.
Мсыртэ асараба, тэндөн
Ажаһууа арганыг мухардаба.
Ован Меликтэ хэлэбэ:
— Бидэндэ гэртээ ошохымнай соёрхыт!
Мелик тэдэниг табиба,
Харин Давидын бариба.
Энэ удаа Сасуниг Верго хөтөлжэ оробо.
Давидай унтахада, Давидые хааха гэжэ
Мелик захирба.
Угсөөрүр нэрэбэ,
Давид хараба, үлдэнэ хаалгатай,
Комната соогоо тэрэ-гансаараа.
Галзуугаар хвбүнн уурлаба, үлдэнэ эбдэбэ.

Сэсэргилтэ сэнгэхөө гаража ошобо.
Асара ехэ модод тэндэ ургажа байба,
Княжска үхибүүд сэсэргилтэ
Дуужендэжэ наадана модондо.
Үндэр топольһоо Давид шүүрөөд,
Узвурын газарта дараад хашхарба:
— Эй, хвбүүд! Ергэты, мориндо мордожо наадагты!

Залаадан үхибүүд зайдалан хуубад,
Давид барижа, барижа байба,
Гарань шалажа, хашхарба:
— Буугты! Саашань барижа шадахагүйб!

9.

Үшөө ехээр тийхэдэ Мелик хоромсобо.
Давидай гэрэл харахагуйн тулада
Давидые харанхыдан хаахыг захирба.
Тэрэниг номохон заада хургахын тулада

Тэрэндэ хургахыг тэрэ табиба.
Зарсада Мелик захирба ха:
— Хэзэдэ, Давидые эдэлүүлхэһэн урда,
Мяханһаа яһынь хуу абажа хаягты,
Тарималай хамаг яһынь абгты!
Давидые тэжээдэг зарсыг нэгтэ муулуудба,
Зарсань ингэжэ хэлэбэ: — Таанаар байзаарайгты!

Би обед Давидта абаашаба,
Тээд яһадын мяханһаа абхагуйб:
Давид яһалта хахажа эхилхэдэ
Уурлаад, бултыг бутасохинхо.
Яһатай мяха абаад, тэрэ харанхыдан абаашаба.

Давид обедложа, мяха жажалжа эхилбэ,
Гансахан яһадын лэ жажалжа шадабагуй.

Яһынь абажа шөдөө, сонхо тудабэ,
Тэрэн шулуугаар бүглээтэй байһан юм.
Забһар гарана. Пол дээрэ гэрэлэй талон унаба.

Тингээд Давид дуудан хашхарба:
— Энэ юуб? Энэ хаанаһаа?
Давид гэрэлдэ довтолжо оробо,
Тэрэнтээ тэмсэжэ эхилбэ.
Тэрэ гэрэл туяаг гартаа бажуужа
Дороо дарахыг хвсэнэ.
Гэрэлтэй тиймэ удаан тэрэ наншалдажа,
Тэрэнтээ хвлэнэ мундаршаньеэр адхаржа байба.

Энэ ведэ хургагшань үдээр орожо,
Харахадань: Давид газар мургэжэ байба.
Тэрэнтээ иижэ асууба: хөөрхэймни!
Юун болооб? Юунда пол сохижо байнаш?

Тэрэн: Тээд энэ орожо ершоод,
Талинжа саашаа арилангүй!
Хургагша хэлэбэ: — Ээ, нүдөө ани!
Давид нүдөө аниба.
Хургагша забһарын пулаадаараа бүтүлбэ, гэгтэ гэрэлнэ халаба.

Давид нүдөө хараад, хэлэбэ:
— Абыш саашань! Би эндэ үглөөгүүрхээ наншалданаб,
Арилган намнаа аягаадшыг шадаагүйб!
Хайшан гээд ши гансата энэниг наааш?

Хүмэтэй аалши, ши намһаа?
Тэрэн: — Энэниг хвншыг, аншыг байгаа бэшл.

Энэниг наранай туяан байгаа.
Давид хэлэбэ: — Хэрбээ наран бии юм наань,

Юунда намайе таанаар эндэ барина?
Хургагшань харюусана: — Үхибүүн,
Булта бии: нараншыг, үдэршыг, һвншыг!
Давид хэлэбэ: — Юунда ши намайе наруудла гаргангуйбши?
Хургагшань хэлэбэ: — Хвлээ, би хаанһаа асууһуоб.

Хургагшань хаанда ингэжэ хэлэбэ.
— Давид тэрэниг гаргахыг эринэ.
Давид гэрэл хар хыг хвсэнэ.
Наранай гэрэл харахыг хвсэнэ.
Хаан харюусаба: — Ээ гарга! Ябажа ябаг!

10.

Давидые хургагша гарһаань бариба,
Харанхыһаа тэрэниг гаргаба,
Улицануудар хөтөлжэ оробо.
Юун тэдэндэ дайралдааб! Хуу Давид хараа:

Тэмээн гу, али нарлаг гу — бултанайн тухай асуугаа:

— Энэ юуб? Тэ тэрэ юуб?
Хургагшань хуу тайлбарилба: Энэнь — ине, тэрэн — тиймэ юм,

Городой саана тэдэнэр гарбад.
Давид хараашалаад, холо байгаа хвнүүдье хараба.

Хэлэбэ: — Бидэнэрше тэдэнэр ошоо!
Хургагшань харюусана: — Тэндэ хөхө юумагуй!

Ондоо тэмээн ошооһомнай дээрэ.
Давид: — Намайе тийшэ абааш!
Хургагша: — Юунда даа? Юу тэндэ харахнамайб?

Давид асууба: — Ши намайе тийшэ абаашаха гүш, али үгы гү?

Хургагшань хэлэбэ: — Үгы!
Эндэ Давид шөхөнхөнэ баряад угзарба.

Хургагшань хэлэбэ: — Яахаб, яабыл даа!
Полиин захата тэдэнэр хүрөжэ ерөбөл,
Харахадань: нэгэ юм тэдэн тэшиг сэхэ
Шууяан, тэнгэрһнэ хиндэжэ ябаба.

Давид хараба: дротик тэдэн тэшиг хиндэжэ ябаба.

Тэндэ Мелик дротигыг шөдөн байгаа.
Давид баряад, шөдөбэ, дротигонь
Мелигэй толгой дэргүүр хиндэн гараба.

— Ого! — гэжэ Мсра — Мелик дуудан хэлэбэ,
Ямар хвсэтэ гэшэб намһаа холо шөлөбэ?
Ошожо хараад, ерөжэ мэдүүлбэ:
— Бурхан үршөөг, эзэн хаан! Тэрэ — Давид лэ!

Мелик хэлэбэ: — Асарагыг тэрэниг, тархинь би тайрахам.
Эндэ векилүүд булта, везирүүд булта тэрэниг гуйжа оробо,
Хэлэбэ: — Бурхан үршөөг шамайе, Мелик,

Давид үхибүүн гэшэбшүв!
Юугаар тэрэ аймашагтайб? Юунда тэрэниг алахаб?

Везир хургагша элшэниг элгэнэ:
— Сүмэржэ унаа нааш дээрэ һөн!
Үхибүүнтэй наадаха газараа олоош!
Абаад тэрэниг, арил түргэн!
Тэрэн: — Юунда таанар намайе боһонот?

Өөрынгөө дураар ябана бөшөлби:
Энэниг шөхөнхэм намайе татаа,
Энэниг өөрөө намайе ишэ асараа.
Везир хэлэбэ: — Абааш, абааш, абааш!
Хургагшань Давидыг гэртэн абаашаба.

11.

Тэрэ үдэр, Мелигэй бусажа ермэсээр
Давид, Исмил — хатунһаа асууба:
— Эжы, хайша ошоноб Мелик үглөөгүүрэнэ

Хаанһаа нимэ орой ерөнөб?
Хатун харюусаба: — Минни үзсэхэлэн!
Тэрэн нааданда ошодог, нааданһаа бусажа ерөдөг.

Палица гү, дротик гү, али ядро шөдөдөг.
— Юунда тэрэ намайе абаашалсангуйб?
Би баһал наадаха һәм,
Би гансаараа уйданаб.

Эндэ минни наадаха хвн үгы!
Би энэ ханануудта хатажа байнаб,
Тэрэ намайе абаашалсаг лэ!
Хатун тэрэндэ: — Минни үзсэхэлэн,
Тэндэ шамайе морид түйбэжэ болхол.
Арай — Арайхан бидэнэр шамайе ургуулааби,

Ши үхөхөш, — бидэныг зутарааха болхол.
Давид уйлажа эхилбэ, хэлэбэ:
— Би ошохооб. Би моридто дүтлэхэ гүйб.

Хатун эхилбэ хэлэбэ: — Минни хвбүнн,
Хэзэ дүтгээ наадахынь абаашалсахабши.

Ядро шөдөжэ хураг лэ.
Давидта Мелик хэлэбэ:
— Давид, ши үхибүүн гөөшлши, —
Ши ядроогоор наадажа шадахагуйб;
Ши баахан ехэ болыш.

Давид хэлэбэ: — Үгы, би шамтай ошолсохоб!

Хатун Меликтэ хэлэжэ оробо:
— Энэниг абаашалса: — Энэниг эхэтэ уйлана!

Хаан харюусаба: — Эжы, энэш үсэд лэ,
Би айнаб, бэрхэдэ бидэниг оруулхал.
Эндэ эжынь ууралба:
— Юу ойлогохоб энэ? Энэниг абаашалсалса!

Хүтэл дээрэ энэниг хуулгаарай!
Давид наадыг хүтэл дээрһнэ харуужа,
Хүтэлһнэ арилжа, моридто даруулаагүй бөлэй.

Мелик харюусаба: — Эжы, Ши зүб байнаш!

Энэниг абаагүй һаа, үгэ хэлэ гарха:
Тэрэ үнэшэн хаятай байна гөлсөхэ.
Хүрхэй! Энэ үглөө намтай ошолсохо.

12.

Мсра-Мелик үглөөгүүр нэрэжэ, мориндоо мордобо,
Давидые абажа, өөртөө абаашалсаба,
Хажуудаа дүтэ байлгахыг зүрхэлэнгүй,

хада дээрэ тэрэниг орхибо
Хада дээрэ хвдэлэнгүй хуухын тула
Хоёр пахлеван тэрэниг
Хүл гарнуудһаань бүхөөр уяба,
Хажуудань зэргэлээд нэрэмжэтэйгээр хууба.

Тэрэ Забһарта Мелик, тэрэнтэй сэрэгүүд ба суутар
Тэрэнтэй бэрхшүүлэнэ булта Лерин хвндыруу бууба.

Тэндэ тэрэ наадаха хөжэ эхилбэ.
Давидай хууһан тэрэ газарһаа
Лерин хвндыг үшөө харагдажа байба.
Давид харана, гансал наадынь илтэруулнагуй.

Хахад үдэр болотор хада дээрэ хуугаа — уйдаба.

Дэмы хууһанаа өөрөө ойлогжо абаба.
Эндэ зүрхэлэннэ доторонь тэсэбэгүй,
Давид хоёр залуушуудла хэлэбэ:
— Таанар гарнуудын тайлагты!
Хоёр залуушуул харюусан:
— Болхогүй, хаанай захиралта нимэ байна,

Моридой хүлдэ орохогуйнши түлөө
Бидэнэр шамайе хараха ёһотойбди.

Уурлаад, Давид хвсэлжэ
Хүл гарайгаа тушаануудыг таһалба.
Хвбүүдэнэ Давидыг барижа оробо,
Хвсөөр барижа тэрэниг шадабагуй.

Хоюулайнь Давид сохибо.
Тингээд, өөрөө — гэртээ гүйжэ арилба,
Ууртай гэртээ ерөөд, газарта хөтөбэ.
Мсра-Мелигэй эжынь тэрэндэ хэлэбэ:

— Ши юунда ууртайбши? Юунда гэртээ ерөөбши?

Тэрэн: — Мера-Мелик нааданда намайе абаашагуйб.

Тингээд тэндэ хаяа,
Өөрөө поле дээрэ наадажа ороо,
Харагдахагуй байгаа, би арилааб.

Үдэш Мелик, Давидыг ядронуудад шөдэхыг захирба.

— Тудаг, Давидыг дайража алаг.
Бэрхшүүлэнэ ядро шөдөжэ эхилбэ,
Бэрхшүүлээр Мелик ядро шөдөлсөб.

Гүбээ дээрэ гарба,
Харабад, — Давид байхагуй.
Бултада гэртээ бусаба.

Мсра-Мелигыг гэртээ ерөбэ,
Мелигэй эжынь хвбүүнэ угтажа гарбагуй,

Тэрэ гэртээ зүрхсэн хуугаа.
Мсра-Мелик хэлэбэ:
— Юунда ши уурлааби, юунда гэртээ хуугааби?

Юунда боджо, намайе угтажа гарнагуйбши?

Эжынь тэрэндэ: — Юунда ши Давидыг абаагүйбши?

Наада тэрэндэ харуулаагүйбши?

Мелик тэрэндэ: — Эжы, энэниг үчлэе раараа үсэд.

Ямаршыг үгэ дуулангуй, —
Ядро дайража алахал, — нам тухай үгэ гарахал.

Намайе тэрэниг алаа, талхаа гамнаа гөлсөхөд.

Хвнүүдэй урда намайе зутарааха болоход.

Би добо дээрэ гаргаа, энэниг арилаа.
Үдэш ужина Давидта асараба даа,
Хадшыг гуйхадань, эднэгүй, ууралһан байгаа.

Эндэ Мелигыг эжынь боһоно:
— Мсра-Мелик, минни хвбүнн,
Баахан Давид, тэрэ хараха наана,
Нааданда дүтэ тэрэниг табиш!

Мелик хэлэбэ: — Тиймшыг болог даа:
Үглөөдөр абаашаба, дүтэ тэрэниг байлгуужа.

*) Эхлэн "Б.М. УНЭН" сентябрийн 16 номерта харагт.

Арадай баатаршалга

Армянска арадай агууехэ эпос "Давид Сасунский" гэдэг болбол ородой үлгэр түвхэнүүдтэ алли, ажалшанай лунда түрэнһэн байна. Сасунска баатарнууд тухай дуунууд ба үлгэрнүүдэй авторнуудань хадаа таряшан, мал адуулагшад, ремесленнүүд, өгөөлэй сэрэгүүд байгаа. Эпос хадаа арадай шанартайн тэрэн соо дуулагдаһан баатаршалгануудай характерта баатар тэмдэг табиһан байна.

Сасунска зүрхэтэнэй дүрбөн үеһэн олонтоото баатар солото үйлднүүдэнэ энэ гайхамшаг ехэ поэма дотор хаанашыг хара бөөө хараһанай шэнжэ тэмдэг үзүүлнэгүй. Санасар ба Багдасар, Ехэ Мгер, Давид өөрөө ба Бага Мгер болбол эхэ ороноо хамагаалхын тула, хари газарай дайсаднаа гү, али ороной хүнзониг хөдөжэ байһан абаргануудһаа ороноо сүлөөлхын тула нэлмнүүдэ нугалан барижа ороһон байна. "Давид Сасунский" хвсэл зорилто ба идеал хадаа — мир, ажил, амагалан байдал, уг ууурай үргэлжэлэл, венүүдэй

залгамжалал болохо байна.

Легендарна Давид болбол харигаарай эзэмдэгшдэй байлдаанда ороходоо, өөрынгөө хойнһоо арадай байһыг мэдэнэ. Давид хадаа сэрэгэй алдар бэдэрнэ бэшэ. Үгы!

"Аха, эгээ, дүүнэ! Дайсаднаа бү айгты,
Арад намайе Мелигтэй байлдахыг эльгэжэ байна...
Эгээдүүнэни! Эжынэр! Аха, дүүнэни!
Баяртай, — танай түлөө байлдахыг абаашагуйб!"

Энэ монологой удхан элирхэй. Баатарнуудай агуу хвсэнэ хадаа — арадтайгаа тэдэнэрэй мяхашуһанай холбоодонь, арадтай түрэл байһан дань байна. Сасунска баатарнуудай титаническа хвсэнэ хадаа — эхэ нутаг хизарайнгаа сүлөөе аршалһан ба дайсанай сохисыг эрлэхгээр угтанан арадай хвсэшадалай тэмдэг мүн. Зүбтэй дайн болбол геройнуудыг түрүүлнэ.

Ямаршыг дайнай үндхэлнүүдье сөдхөөгүйб аабтэй эетэй, ажалша арад болбол бардам хаһан довтологшын наанаалаггүй хүртэ ехэ хвсэ оложо абанан байна.

"Би, Сасун жэгдэ поле эбтэнэ гэжэ а нааб" — гэжэ Сасунһаа алба суглуулхыг забланан, Мелигэй посол Козбадин гэгшэ хөөрөнэ.

Сасунай эбтэ эетэ хвбүүд аюулай урда эрхлэхгүйд барсан мэтэ зүрхэтэйүүд болоно. "Дайсанай урда бодомсаараа — тэрэнтэй байлдахаа бу хойшолуул" — гэжэ Ехэ Мгер хургана. "Манай арал танайхда һвнэгөө харуулха гэжэ бурхан бэшээгүй юм, үгы, би тэрелхэгүйб" — гэжэ Давид байлдаанай урда дуудана.

Хөн сүлөөгэй түлөө тэмсэньб, тэрэ хадаа бусад арадуудыг дарлаха тухай бододоггүй. Армянска национальһаа эпос болбол дайсанай хашаланда хвсөөр оруулагдаһан ажалша массанууд тусаа ямаршыг зөбүрхэлгэ гаргангүй. Вай Френка хааниг илаад, Давид хадаа

"...Хамаг эхэ хүнүүдье үхүүлбэ, тэдэнэй орондо хүдөөгэйхидыг томлобо..."

Давид болбол Мсра-Мелигыг илаад, тэрэнтэй сэрэгтэ нимэ хани ёһоной ба харюутай һайн гүнгүүдээр хандана:

"Таанар бултандагшай сүлөө би бэлгэлэб!
Таанар хаанһаа ерөөбэ, тийшэ булта ябагты."

Гэр гэртээ ябагты, хуушан янзаараа хуугты,
Албашыг таанарһаа намда хараггүйб...
Өөһэднэгөө гэртэ амагалан ажаһуугты,
Сасунда дайгаар орохыг бү болдогты!"

Арадай түлөө баатаршалга — энэнь үнэн зүбэй түлөө баатаршалга мүн. Армянска арадай эпос болбол өөрынгөө геройнуудай моральна ба общественнэ үнэн зүбтэ тэмдэглэнэ. Тэдэнэр — үнэнэй түлөө байлдан тэмсэгшэд мүн.

Мэхэ, хуурагга, зунарталга хадаа дайсанай шанар шэнжэньб болоно. Сасунска гэр хадаа арадта албахажэ байгаа. Энэ хадаа үнэн, сэхэ, хэлэһэн үгэдэ үнэн эзэн байгаа.

Мгер хэлэбэ: "Минни үгэ — закон мүн... Бидэнэр найдуулгануудтаа хуурдаггүй, бидэнэр үгэдэ үнэн эзэд мүн." Хэлэһэн үгээ эбдэнхаар, мэхэлэнхаар — үхэһэн дээрэ.

Закон хадаа бултанда — геройнуудта ба эгээлэй зондошье, вожднуудта ба юрын таряшад ба маладуулагшадта адли уялгатай.

Эпосой геройнуудай хөһөн юумэн булта арадай туһада зориулагдаһан байна. Унан хадаа Амренин ган хуурай газарнуудта агууехэ удхатай.

Хоро то луу-вишай хадаа арадай үншэн хаһана. Санасар ба Багдасар хоёр хадаа хвнүүд уһа абажа шадахын тула тэрэниг алана.

Арадай үзэлдэ хадаа газар, наранай гэрэл гэшэ бултанда хабаатай байха ёһотой гөһөн лаб этигөл байгаа юм.

Армянска эпосай арадай баатарнууд болбол, абаргануудыг үгыхэжэ, хамагбүгдэн һайн байдал тухай оролдонэ. Энэнь тэдэнэй баатаршалгануудыг агууехэ ба алдартай болгоно. Баатарнууд шагнал эрэнгүгэй. Тэдэнэй шагналань хадаа арадай урда үүргээ дүврэгөнһөн мэдэрэлдэ байна.

Хамагбүгдэ арадай ашарлалда бусаагдаһан уһан тухай үлгэрһнэ Замрут бүргэд тухай армянска үлгэртэй дуудалсана. Вишай хадаа жэл бүр тэрэнтэй ангаахайнуудыг эдидэг байгаа.

"Эхэ бүргэд шатанги уйдхартан Дэлхэйнэ наранай гэрэлыг бүтүүлэ!"

Аабгыг Багдасар алана. Баярланг өхө бүргэд баатарай дурнай ямаршыг хвсэлыг дүврэгөхыг найдуулна:

Эрлэтээ хэлэ намда. Эрлэтш би дүүргэхэб.

Харюусалгата редактор Р. БИМБАЕВ.